მამუკა მაჩიტიძე (გახსენება)

ქუთაისი მუდამ ძლიერი და ამაყი იყო თავისი გამორჩეული შვილებით, ქუთაისში კი ძნელია იყო გამორჩეული, იგი რჩეულთა ქალაქია, აქ მუდამ ძგერდა გულანთებული, მამულზე მოფიქრალი ადამიანების გული. ქუთაისი მუდამ ამაყობდა ექიმთა ძლიერი არმიით, გამორჩეული კეთილსინდისიერებით რომ ემსახურებოდნენ საკუთარ ხალხსა და საკუთარ სინდისს. მათ შორის ერთი მრავალთაგანია მამუკა მაჩიტიძე,

კაცი სამშობლოზე უსაზღვროდ შეყვარებული, ადამიანზე შეყვარებული, სინდის-ნამუსზე შეყვარებული, გამორჩეული გულსხმიერებითა და კაცურკაცობით.

ღმერთი ადამიანს რა სიმდიდრესაც მოჰმადლებს ბედნიერებაა. ადამიანებს ერთი მუზის მსახურებაც უმძიმთ, მამუკა მაჩიტიძეს კი უხვად დააბერტყა ღმერთმა ნიჭიერება, რომელიც ხან პოეზიაში, ხან მხატვრობაში, ხან მუსიკაში გამოსჭვივოდა. კარგ ექიმს, რომელსაც საკუთარ თავზე მეტად უყვარდა პაციენტი, ქუთაისური გამორჩეული იუმორითაც იზიდავდა მათ. ეხმარებოდა ყველას უშურველად, ხელგაშლილობით, ლამაზი სიტყვით, ღიმილით, იმედით, ახალი სიცოცხლის ტრფიალით.

რამდენი წელია მამუკა ზეციურ საქართველოს შეუერთდა, დღეს მისი ამ რამდენიმე ლექსით გვინდა გავიხსენოთ და გაგახსენოთ ღიმილიანი ადამიანი, ღმერთთანაც და საკუთარ თავთანაც მართალი მამუკა მაჩიტიძე.

Mamuka Machitidze (Reminder)

Kutaisi has always been strong and proud with its outstanding children, but in Kutaisi it is difficult to stand out, it is a city of the chosen ones, the hearts of brave people who think about the land have always been heard here. Kutaisi has always been proud of its strong army of doctors, who served their people and their conscience with outstanding good faith.

One of them is Mamuka Machitidze, A man infinitely in love with his homeland, in love with a man, in love with his conscience, distinguished by his generosity and manliness.

Whatever wealth God gives man is happiness. It is difficult for people to serve even one muse, and Mamuka Machitidze was richly gifted by God, who sometimes excelled in poetry, sometimes in painting, sometimes in music. A good doctor, who loved the patient more than himself, was attracted to them by his distinctive Kutaisi humor. Helping everyone eagerly, with generosity, with a beautiful word, with a smile, with hope, with a truffle of new life.

How many years ago Mamuka joined Heavenly Georgia, today with these few poems we want to remember and remind you of a smiling man, righteous with God and with himself Mamuka Machitidze.

ბრმათა ჯოგი

უკაცრიელს, მიუყვება გზას,

ბრმა ყოჩები,

უმეცარნი, ასწავლიან სხვას.

ყრუ კერპები,

მათ ვედრებას, არა სცემენ ხმას,

გზა კი მიდის...

საით მიდის? ვინ გაუგებს მას.

ღმერთო, მაღალო, რწმენავ და მადლო, ნეტარო გზაო სიყვარულისა, გზაო გოლგოთის, ეკლის გვირგვინო, მტრედო სულის და სიხარულისა.

ფარო დავითის, ნამუსის ფარო, ცდუნების გზაზე არ გამატარო; სიმღერა მომეც ჩემი ერისა, სხვა დარდი გულზე არ გამაკარო.

რწმენაში მომეც ძალა ულევი, რომ მტერსაც მტრობით არ გადვუხადო, სანთლად დავიწვა საგალობელში, სვეტიცხოველი კიდევ მოვხატო.

ქუთაისი

შენს ქუჩებში, ქუთაისო, რამდენ იმედს გაუვლია, გაზაფხულზე შენი ეშხი ქვეყნის დღესასწაულია. უმღერიათ მგოსნებს შენთვის: "სავარდო და სამაისო", შენ კი, ვინც ღირს, ჟამთა სვლაში, არ ივიწყებ არავისო.

შენს ქუჩებსაც დასტყობია ნატერფალი გმირობისო, დაღი ადევს შენს ოჯახებს ნამუსის და ზრდილობისო. შენს ქარშიაც სიმღერაა, ქართულ ჰანგის და ენისო, შენ ხმალი ხარ შემართული ჩვენი რწმენის და ერისო.

ვფიცავ ზეცას, მადლიანი კაცის სიტყვას არ ვეღირსო, უშენობით ყოფნა მართლაც ამ ქვეყანად არცა ღირსო. შენ ბაგრატის ნანგრევებშიც შენი ნახვაც წარმტაცია, შენ გელათის, წყაროს თვალო, შენ ფუტკრების აკაციავ, შენ რიონის თეთრი ქვებით მიმზიდველო აბსტრაქციავ... ამ სიყვარულს, სიდიადეს, ვინც ვერ იგრმნობს, რა კაცია.

საქართელოს რა კუთხეშიც - ბინდი წვება თუ თენდება, ქუთაისი მენატრება, ქუთაისი მახსენდება. რადგან თუკი ბურჯს ვეძახით, იმედი გვაქვს მუდამ მისი, საქართველოს გული იქ მგერს, სადაცაა ქუთაისი.